

Tisztelt Kanizsai Gyászoló Gyülekezet!

Kedves Györgyi néni!

Mi, akik hiszünk **az öröklétben**, Györgyi néni által majdnem azt hittük, hogy örökéletűek vagyunk... De Isten akaratában mégis megnyugodhatunk, mert a fizikai test 108 évig is élélhet, s a fizikatanárnő, Kugler Sándorné Györgyi néni mégis tovább... Mert a Tanárt, a Mestert, nemzedékek nevelőjét ez megilleti – a milliónyi emlék által is. Erősíti ezt az ezernyi Tanítvány, a száznyi Gyakornok tanár, a 4 gyermek (aki vegyészmérnök, alkalmazott matematikus, Európa Nostra-díjas építészmérnök és egyetemi tanár fizikus), a 7 Unoka, a 12 Dédunoka és a **számtalan tisztelő**.

Mondom mindezt a Györgyi nénihez leghosszabban kapcsolódó **iskola nevében**, a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium jelenlegi igazgatójaként, aki tudja, hogy gimnáziuma évgyűrűi azonosak, azaz identitásosak: 1931-től a Nagykanizsai Egyesületi Leánygimnáziummal, 1934-től a Notre Dame Leánygimnáziummal, 1948-tól az Állami Gimnáziummal, 1950-től az Irányi Dániel Gimnáziummal, 1957-től a Landler Jenő Gimnáziummal 1961-ig (eddig tanított Kugler Sándorné a mi iskolánkban) – tehát Györgyi néni ebben a **30 esztendőben** erősen benne van példaemberként, meghatározó tanáregyéniségként. Tudom azt is, az emlékezés gyógyít, nem a felejtés --- és a diákkori emlékek tovább kísérnek életreszóló emlékeként.

Bevallom, közvetlen tanítványa nem vagyok Györgyi néninek, de iskolám által és sok telefonbeszélgetés által és még több levélváltás által örök, „örökdiáki” kapocs fűz össze bennünket. Készülvén nem az elmúlását emlegető, hanem a továbbélést dicsérő gyászbeszédemre fellapoztam kapcsolattartásunk összes eddigi **rekvizitumát**, s nagyon sok édes-keserű emléket találtam benne. Pl. 102 évesen, 2010-ben emailben így köszöntött bennünket bölcs szavakkal az I. **Batthyánys, Landleros, Irányis Öregdiák Találkozó**n: "Nagyszerű ötlet volt a diákokat az osztály zártságából egy tágabb közösségbe összehívni, hiszen közös az iskolai múlt, az emlékek, az iskola szelleme. Elmosódik az évek különbsége, új barátságok jöhetnek létre. Remélhetőleg az öregdiákok is így gondolják, és mind többen élni fognak a lehetőséggel, igazolva ezen kezdeményezés helyességét."

Köszönöm, hogy nagyra tudta értékelni a nagykanizsai Batthyány – gimnázium találkozóit, a gimnázium összetartó erejét. Városunkban való

30 éves aktív munkájával köztisztviselőként 2010-ben megkapta a „Nagykanizsa Megyei Jogú Város Címere” emlékplakettet is. Még arra is volt energiája Györgyi néniéknek, hogy kiváló versenyző diákunkat pénzadománnyal jutalmazza. Iskolánk fontos eseményei kapcsán szinte napi kapcsolatban voltunk vele. A 100 éves születésnapjára (!) megkapott számítógépe után mindez interneten folyt. Sőt pl. 2013-ban, a június első szombatján történő szokásos öregdiák-találkozónkon félórás, örökké emlékezetes skype-kapcsolatban beszélgettünk vele. A hagyományos Zemplén-versenyeink és fizikus napjaink iránt is állandó volt az érdeklődése, s a fizika aktuális eredményei is frissességgel érdekelték. Pedig 1931-ben, amikor diplomázott matematika-fizika és kémia szakon, még nem is ismerték a neutronot, de a Teller Edével egyidős fizikatanárnő hosszú élete titkának oka talán éppen **örök tudományos kíváncsiságában** rejlett. Tudom, a Fizikai Szemle, a legfontosabb fizikus folyóirat állandó olvasója volt élete végéig. Utolsó üzenetváltásunkban 2015. december 28-án köszönte az új évi jókívánságokat és köszönte a meghívót a jótékonysági bálunkra: „Nagyon változatos és színes a műsor, remélhetőleg az eredmény is ilyen lesz. Gondolatban Veletek leszek. Szeretettel üdvözöllek: Györgyi néni”

„Az együtt eltöltött idők emlékére” című kötet Prof. dr. Kovács László Tanár Úrnak köszönhetően unikális különlegességgé vált! Belőle feleleveníthető a máig élő és ható múlt. Tisztelet az ilyen Mesternek, aki feltétel nélkül áradó szeretetével és értelmével tanított. Ha a régi jó iskolánkra gondolok, egyértelmű számomra, hogy az életet nem azok a napok jelentik, amelyek elmúlnak, hanem azok, amelyekre emlékezünk. Mert vannak olyan Tanárok, akik megtanították a tanítványokat mosolyogni, s ez a mosoly és a szeretet máig kitart. Országos hírvé, szuggesztív és **legendás tanáregyéniség** volt ő, a demonstrációs és a tanulói kísérletezés mestere, akinek szigora emberséggel és tapintattal párosult. Szeretve tanított a történelem árnyékában, s közben életkora, életpályája, példás embersége, tudása okán maga is korelnökké lépett elő, lett évszázadokat átívelő fizikatanárnő. Persze az életkor önmagában nem érdem, de aki egész lélekből tanít és válik Mesterré: múltó, de dús élete kincse révén nem hal meg az... Mondom mindezt az összes tanítvány nevében és az **„örökdiákok” nevében.**

Számunkra, igazi kanizsaiak számára Kanizsa a világ közepe, s a gimnázium a centrumban pedig a **„város szíve”**. Talán ezért is tért vissza

Györgyi néni. Az ember egyik legnagyobb szerencséje, hogy nem felejt el a tegnapi napot. Minden **emlék**, és azzá válhat – amellyel szembenézhetünk akár a halállal is. Az emlék persze fájdalom is egyben, hiszen megjelenik benne az idő múlása. Viszont az emlékezés védelem is a múltó idő ellen. A szeretet pedig elfelejti a rosszat, hogy legyen remény a jövőre: ez lehet az emlékek egyenlege. „Az együtt eltöltött idők emlékére” reméljük, feleleveníthető a máig élő és ható hosszú múlt – ezt Kugler Sándorné Györgyi nénitől is megtanulhattuk. Ne szomorkodjunk, hiszen ha **hiszünk az örökkévalóságban**, Györgyi néni 4 generációnyit átívelő élete révén mondhatjuk:

„A múlt és a jelen tünedezik – megtöltöttem, kiürítettem őket,
És továbbmegyek, hogy a jövő legközelebbi redőjét megtöltsen.”

Köszönöm, hogy áttételesen én is tanítvány lehettem. Büszke vagyok a **fizikatanári családfámra**, amelyet Györgyi néninek is köszönhetek, s amely kézfogási láncnak akár Önök is részesei lehetnek. Tanítványaimnak szoktam idézni: jómagamat tanította Kovács László Tanár Úr, az ő Mestere volt Kugler Sándorné Györgyi néni, őt tanította Mikola Sándor, őt Eötvös Loránd, akit pedig Jedlik Ányos... Szóval milyen csudálatos égi panteonnak lehetünk részesei akár mi is...

Persze egyedüli példányok vagyunk mindannyian, milliók közt az egyetlenegy, s a „hol volt – hol nem volt” józansága hat ránk, de hiszek abban, hogy **az élet ajándéka a halállal nem tűnik el...**

Isten éltesse Györgyi nénit!!

Balogh László
a Batthyány Lajos Gimnázium
igazgatója

(Elhangzott 2016. március 1-jén a nagykanizsai temetőben Kugler Sándorné Györgyi néni búcsúztatásán.)